

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 9Sžp/1/2013                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 8012200696                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 23.07.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Viera Nevedelová         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:8012200696.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu FECUPRAL, spol. s r.o., so sídlom Ľudovíta Štúra 17, Veľký Šariš, zastúpeného: Eva Petránová, Advokátska kancelária s.r.o., Puškinova 16, Prešov, proti žalovanému Okresnému úradu Prešov, odboru starostlivosti o životné prostredie, Námestie mieru 2 Prešov (predtým Obvodný úrad životného prostredia v Prešove), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu Krajského úradu životného prostredia v Prešove č. 2012/1318-6680/EJ zo 6. septembra 2012 o neudelení súhlasu pre spaľovňu odpadov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. marca 2013, č. k. 1S/81/2012-54, takto

### rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 20. marca 2013, č. k. 1S/81/2012 - 54, v časti týkajúcej sa veci samej, p o t v r d z u j e.

II. V časti týkajúcej sa náhrady trov konania rozsudok Krajského súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

III. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Prešove (ďalej len „žalovaný“) č. 2012/1318-6680/EJ zo 6. septembra 2012, ktorým žalovaný zmenil výrokovú časť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa č. ŽP 1/2012/00058-02/OH-Kn zo 17. júla 2012 tak, že „podľa § 7 ods. 9 zákona o odpadoch neudeluje žalobcovi súhlas pre spaľovňu odpadov na Jilemnického ul. č. 2 v Prešove na vydanie prevádzkového poriadku zariadenia na zhodnocovanie odpadov podľa § 7 ods. 1 písm. f) zákona o odpadoch činnosťou R1 - využitie najmä ako palivo alebo na získanie energie iným spôsobom podľa prílohy č. 2 zákona o odpadoch“. Krajský súd súčasne zrušil aj rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Prešove č. ŽP 1/2012/00058-02/OH-Kn zo 17. júla 2012 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi

trovy konania 716,80 € na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Evy Petránovej.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca požiadal o udelenie súhlasu na vydanie prevádzkového poriadku zariadenia: Kotolňa so zabudovaným ekologickým kotlom - spaľovňa nebezpečných odpadov na zhodnocovanie odpadov činnosťou s kódom R1 - využitie najmä ako palivo alebo na získanie energie iným spôsobom pre prevádzku Jilemnického 2 v Prešove.

Krajský súd zistil, že správne orgány už skorším rozhodnutím pri posúdení skutkového a právneho stavu dospeli k záveru, že je možné udeliť žalobcovi súhlas na vydanie prevádzkového poriadku na zhodnocovanie odpadu metódou R1 za predpokladu vyradenia polychlórovaných bifenylov, teda odpadov, ktoré je možné zneškodňovať činnosťami D8, D9 a D10.

Žalovaný rozhodnutie zo 6. septembra 2012, ktorým neudelil žalobcovi súhlas na vydanie prevádzkového poriadku zariadenia na zhodnocovanie odpadov podľa § 7 ods. 1 písm. f) zákona o odpadoch odôvodnil poukázaním na ustanovenie § 2 písm. h) zákona č. 137/2010 Z. z. o ovzduší, ako aj na čl. 3 bod 15 a 19 Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2008/98/ES zo dňa 19. novembra 2008 o odpadoch a o zrušení určitých smerníc (ďalej len „Smernica“).

Krajský súd dospel k záveru, že z uvedených ustanovení Smernice a zákona o odpadoch, prípadne iných všeobecne záväzných predpisov nevyplýva, že by pri schválení prevádzkového poriadku na zneškodňovanie odpadu metódou D10 nemohol byť zároveň udelený súhlas na vydanie prevádzkového poriadku zariadenia na zhodnocovanie odpadu metódou R1, tak ako to uvádza žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia. Podľa názoru krajského súdu taktiež z rozhodnutia správneho orgánu nie je zrejmé, akou správnu úvahou a akými právnymi predpismi sa žalovaný riadil, keď konštatoval, že spaľovňa odpadov je postavená na účely zneškodňovania odpadov, nie na účely získania energie - zhodnocovania, pričom poukázal na ustanovenie § 2 písm. h) zákona č. 137/2010 Z. z. o ovzduší, z ktorého takýto záver jednoznačne nevyplýva. Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodnutie žalovaného správneho orgánu prvého aj druhého stupňa zrušil ako nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 716,80 € v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právnej zástupkyne.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný, ktorý namietal, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vo svojom odôvodnení citoval, resp. poukázal na jednotlivé zákonné ustanovenia a články smerníc EHS s uvedením dôvodov svojho rozhodnutia. Súčasne namietal aj správnosť výroku o náhrade trov konania, lebo krajský súd neuviedol číslo účtu právnej zástupkyne žalobcu a tiež výšku trov považoval za neprimerane vysokú. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného potvrdí ako vecne správne.

Žalobca žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal bez nariadenia pojednávania (§250ja ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu vrátane administratívneho spisu správneho orgánu vyplýva, že žalobca podal prvostupňovému správne mu orgánu žiadosť o udelenie súhlasu na vydanie prevádzkového poriadku zariadenia: Kotolňa so zabudovaným ekologickým kotlom - spaľovňa nebezpečných odpadov na zhodnocovanie odpadov činnosťou s kódom R1 - využitie najmä ako palivo alebo na získanie energie iným spôsobom pre prevádzku Jilemnického 2 v Prešove. Súčasťou žiadosti bol aj prevádzkový poriadok zariadenia na zhodnocovanie odpadov, vypracovaný podľa § 30 ods. 7 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 283/2001 Z. z., ako aj technologický reglement spaľovacieho zariadenia na zhodnocovanie odpadov vypracovaný podľa § 30 ods. 4 vyhlášky

Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 283/2001 Z. z.

Správny orgán prvého stupňa neudelenie súhlasu žalobcovi na vydanie prevádzkového poriadku zariadenia na zhodnocovanie odpadov činnosťou R1 - využitie najmä ako palivo alebo získanie energie iným spôsobom odôvodnil tým, že žalobca má pre spaľovňu odpadov na Jilemnického 2 v Prešove udelený súhlas na vydanie prevádzkového poriadku zariadenia na zneškodňovanie odpadov činnosťou D10, ktorého platnosť je do 31. júla 2014. Na odvolanie žalobcu správny orgán druhého stupňa zmenil výrok napadnutého rozhodnutia, pretože neobsahoval právny predpis, podľa ktorého v danej veci rozhodol, citoval zákonné ustanovenia (§ 7 ods. 9 zákona o odpadoch, § 2 písm. h/ zákona č. 137/2000 Z. z. o ovzduší, čl. 3 bod 15 a 19 Smernice).

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu vyjadrenom v napadnutom rozsudku, že v súlade s ustanovením § 47 ods. 3 zákona o správnom konaní právne posúdenie veci správnym orgánom musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal a z ktorého aj vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí iba citácia príslušného zákonného ustanovenia, ale je potrebné, aby vyložil obsah právnej normy tak, aby bol účastníkovi zrejмый a pochopiteľný vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Správny orgán je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu sa správne orgány prvého i druhého stupňa v danej veci neriadili vyššie citovaným zákonným ustanovením. Povinnosť správneho orgánu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Porušením tejto povinnosti sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu správneho orgánu, voči ktorému chce využiť možnosť jeho preskúmania súdom podaním žaloby.

Z toho dôvodu súd prvého stupňa, ani odvolací súd nemohli prihliadať na „dovysvetľovanie“ rozhodnutia vo vyjadrení správneho orgánu k žalobe, resp. v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Riadne a vyčerpávajúce odôvodnenie je náležitosťou správneho rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie žalovaného i prvostupňového správneho orgánu za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a preto odvolaniu žalovaného nevyhovel a rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. potvrdil.

Námietku žalovaného voči výške trov za jeden úkon právnej služby advokátky a DPH odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, lebo právna zástupkyňa žalobcu predložila doklad o jej registrácii pre daň z pridanej hodnoty. Čo sa týka výšky odmeny za jeden úkon právnej služby, táto bola vyčíslená v súlade s § 11 ods. 4 veta prvá vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Krajský súd však opomenul, že právne služby neposkytol advokát vykonávajúci advokáciu samostatne, ale ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorý vykonáva advokáciu v mene a na účet spoločnosti (§ 12 ods. 1 písm. e/ v spojení s § 15 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Opomenul tiež okolnosť, že účet tejto spoločnosti vo svojom rozhodnutí neuviedol a taktiež opomenul, že časť trov vo výške 66 € (zaplatený súdny poplatok) žiadal právny zástupca žalobcu priznať priamo žalobcovi. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok krajského súdu v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 2 O.s.p.

V ďalšom konaní krajský súd vyzve právneho zástupcu žalobcu na oznámenie jeho bankového spojenia a znovu rozhodne o náhrade trov prvostupňového konania v súlade s § 149 ods. 1 a § 151 ods. 8 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

**Poučenie:**

: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.